

Niels Finsen jo ikke var Embedsmand. Men dertil kommer, at Pensionsreglerne paa flere Punkter ere ganske forskellige, forekommer det os, fra de Regler, som maa følges ved den Hædersgave, om hvilken der her er Spørgsmaal. Jeg skulde derfor tro, at det vilde være en mere adækvat og mere passende Betegnelse for det, man staar i Begreb med at gøre, hvis man i Stedet for at tale om en „Hæderspension“ vilde kalde det „en livsvarig aarlig Hædersgave“ til Professor Finsens Enke. Jeg forbeholder mig, at dette Spørgsmaal bliver taget under Overvejelse mellem 1ste og 2den Behandling.

N. Hansen: Den fra alle Sider udtalte Anerkendelse af Professor Finsen, som ogsaa giver sig Udslag i dette Lovforslag, er jeg af den Gruppe, hvortil jeg hører, bemyndiget til at udtale vor Tilslutning til, og jeg vil derfor anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Breinholt: Det turde vel være ret ufornuddent her at forsikre, at jeg og mine nærmeste Meningsfæller med Glæde hilse det foreliggende Lovforslag, hvorefter Statskassen vil have at udrede en Hæderspension til Enken efter Professor Niels Ryberg Finsen. Jeg finder ligesom den sidste ærede Taler, at man skylder den udmærkede Mands Minde en saadan Tribut i det hele taget, han, der har indlagt sig saa store Fortjenester af den lidende Menneskehed og skabt saa megen Ære udadtil for vort lille Fædreland. Hvad nu angaar de Udtalelser, der kom fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) om en Forandring af Udtrykket „Hæderspension“, da har jeg i alt Fald for mit eget Vedkommende intet derimod, og jeg tror paa mine Meningsfællers Vegne at kunne sige, at heller ikke de ville have noget imod en saadan Navneforandring, der vistnok vil klinge bedre og, som det ærede Medlem udtalte, tillige fjerne enhver Tvivl om, hvorvidt Pensionslovens Regler her skulle finde Anvendelse.

C. C. Andersen: Jeg ønsker at bringe den højtærede Minister en Tak for Lovforslaget. Professor Finsen har jo fuldendt en stor Gerning og udfoldet en Virksomhed, som er af den største Betydning for alle vore syge og lidende Medmennesker. Denne Gerning, denne Virksomhed fortjener vor Tak, og som Udtryk for denne Tak vil jeg paa det varmeste anbefale

det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Nærværende Lovforslag har jeg med Hans Majestæt Kongens Bemyndigelse forelagt for det andet Ting og har der haft den Glæde at faa fuld Tilslutning til det fra alle Sider, saaledes at det blev vedtaget enstemmigt og uforandret. Jeg venter, at man ligeledes her vil slutte sig til Lovforslaget, og de faldne Udtalelser vise det jo da ogsaa. Jeg maa maaske overfor det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) sige, at Lovforslagets Indhold og Titel ikke forhindrer, at Enken faar Pensionen som livsvarig Pension, og det er ogsaa tilsigtet. Havde noget andet været tilsigtet, maatte efter min Mening en Bestemmelse derom have været tilføjet. Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser om, at han ikke er enig i Lovforslagets Indhold og Titel, vil jeg afvente de Ændringsforslag, det ærede Medlem vil stille. Først da skal jeg udtale mig derom. Muligvis kommer da Lovforslaget, som saa mangfoldige andre Lovforslag, til at gaa frem og tilbage mellem Tingene. Om det ærede Medlem og hans Meningsfæller derved ville hædre Professor Finsens Enke, bliver dog vist et stort Spørgsmaal.

P. G. C. Jensen: At vi skulde tilsigte at hædre Professor Finsens Minde ved at lade Lovforslaget gaa frem og tilbage mellem Tingene, det kan der jo slet ikke være Tale om. Men Spørgsmaalet er, om vi ikke i dette Ting skulde være berettigede til at foreslaa og eventuelt vedtage en Ændring, hvorved den Tanke, som Lovforslaget tilsigter at bringe til Udførelse, fik et bedre Udtryk. Jeg synes ikke der var nogen Grund for den højtærede Minister til at finde noget mærkeligt i, om Lovforslaget i den Anledning maatte vende tilbage til Folketinget. For øvrigt vil jeg blot sige, at den ærede Minister ikke har ganske Ret i, at man ved at bruge Udtrykket Pension slaar tilstrækkelig fast, at det er en livsvarig Ydelse, det drejer sig om; thi det gør man aldeles ikke, det tager den ærede Minister ganske fejl i. De almindelige Pensionsregler ere netop af den Beskaffenhed, at de ingenlunde altid medføre Livsvarighed. Det er f. Eks. en givent Ting, at den Enke, der oppebærer Pension, mister den ved at gifte sig. Naar derfor den højtærede Minister mener, at det stemmer med Pensionsreglerne, siger